

ڪٿا ۽ گشتڪ لـ تا فگي دروندا.. ستار ئي حم د

وا بيوا من جوانتر ديم
لگي ته ميهريانتر ديم
چونڪي دزانم نووسين باخچي
باخيواني ڪارامي خيالي ديوي.
ڙن باخيوان به، تا هڙي تدي
زرڪي تاءِ توو ديات.
خاڪي بهراو، پونگي گوي
ئاوي بهخي، دچندتوي،
ئولڪي* بهره مداري ديوي.
وابيوات باوي دار ديم
لـ گشتڪدا
ڪعبه دهنم ڙوورڪت
بهئيوي نوي ڙيڪت بيهت به هزار،
ريڙويڪت ئي جري سد ساي هيهت و
لـ خان قاتا حمليدار* ديم
وابيوات خي بهردار ديم
ڪي ناپاڪي، پاڪدڪيت و
بريندارم دڪيت به دستيڪي بريندار،
ڪي دري سپيم لـ بري مرواري
دديت و
گمارم دديت به سياهترين پرسيار،
ڪي جم دهنديت به گادي و
بهستي لـ عشقا
شاهي ديهت سرتاپات!
وابيوات سرگرديردان ديم
عوي و پشهمان ديم
ئيگري شديڪي به ماي
لـ ويندي تي، بگرم به يار.
ئيگري شميڪ* و تميڪي
ويڪو من بڪي به ددار.
خي دنيا سرريوڙر نابيت
گري وابيوات، ئاوا نايوات،

و لای ئمم کئی بهار
 دستی پایزی گرتوو
 به تیری ژهرایوی دارستان،
 به چای ئیریی بائند و
 مانگه دستکرد کانی ئاسمان؟
 سارنا گرت... به گوما نم سارنا گرت
 خش و یستی ماحا.
 وا به وادرد دار دهم
 به مءشق گرفتار دهم
 دهم و ت ل یادت بکم، کچی
 هر خم کللی یاد و ریمت دهم و
 هر خشم ردد هم
 وک درخت ل رحما
 رگه کانت پل بکوتن و
 گهات بکون ل ک نار،
 وا به وادرد دار دهم
 شیعی ژنان د نووسم
 به مند تانه ئاگری ئیریی پدکم و
 باکم نیی که به ساری زیندوو بمنژن
 گرنگ ئوو به تاسر
 ل دنیا به ئاگا و
 ل دهم خ به ردار دهم،
 وابهات ه رگیز واناوات
 من و ت نابین به فنار*
 به ام چیر کی نه وانمان
 ک تایی دت و سار شان
 ئم خ ونه شمان
 د به ت تارومار
 ک ژا ئحم د
 —*—

ئم ه نراو یی که ژا ئحم د، گشت کی قووی د روونی ل نه وان
 ئار زووی گشتن و دنیایی ل دابان، که تیدا شاعیر وندی
 ئویند کی ئستم د خات وو و ململاندی نه وان ویستی مانوو و ترسی
 ل دستدان پیشان ددات. ل سار تادا، سار وک ه زکی پاکه ر و
 د رد ک و ت و شاعیر واهست دکات بوونی د خواز کی د به ت ه
 جوان بوونی گیانی و میهر بانی زیاتر، نووسینیش وک باخچه یک

نیشان ددات که پوښتی به خپل یا کی کارامه یی. به کاره نانی و نانی باخوان به ژن، نیشانی هزی میندی له اماینی ددکان و چاندنی جوانی له خاکی تینوودا. پاشان ئم پوښندی دچمتو خانای پیرزیدو و به ه نانی ناوی که عب و خانقا، ددرد که وکت که عشق لای شاعیر جرد که له پرستش و نامادی مودا دوورکان کورت بکاتو تا سوژدیدی کی لای یار، گوروی و پاداشتی ه زار نوژی ه بکت و ژوویدکت پاداشتی سد سای ه بکت، ئم م ش برزترین پلای خپل خشین گیانیه، که مر قک به ی که کی تری بنو نکت.

له نو نندی ئم د قدا، گومان ددرد که وکت و شاعیر باس له ناپاکی و دری سپی و جهشتن دکت، ئو دزانت ئم پوښندی به گرفت نیی و و نیدی کی جیاواز دبینن، که ئویش برینداربوون به ددست کی بریندار، ئم م ش گوزارشت له وای ه ردو و لاین قوربانیه ددستی زیانن. شاعیر لردا دوو و نیدی زر ناک که و ننا دکت؛ ی که میان دری سپیه له بری مرواری، که نیشانی ئو و یی متمان له رزیو و استگ یی به قسای بریق داری به بنما گد دراو ت و، دوو میشیان شترین پرسیار، که وک گمار یک ددوری گیانی گرتوو و گگی له دگرت ووناکیی استی بینکت. ئو به دید کی استی ژان سیری که تایید که دکت و دزانت له ژینگه ی کدا، که پاییز ددستی به هاری گرتوو، گیشتن کار کی دژوار. ددرو به به تیری ژهراوی، چاوی ئیر یی و مانگ ددستکردکان پیشان ددات که گرن له م پکگیشتن، به یی به به یار کی تا دد: سرنارگرت... خ شویستی م حا.

له لای کی تر و، و نیدی درخت و گ ددبت به ه زترین گوزارشت به چسپینی ئم ئوین له ناخدا، هرچ دد شاعیر ددی وکت له بیري بکات، به ام کلیل کانی یاد و وری خای هر ددات و ددستی دخواز و دان به ودا ددکت که گ کانی ئو و کس وک درخت به ناو قوو یای گیانیدا چوون، گ ل ل زانی س ر که ناریش ه مای ئو و یاد و وری خ ماویانیه، که تنها وک نیشانی یی له دواي که تایی گشت که دد م نند و.

له که تاییدا، شاعیر ددگ دت و س ر ناسنامای خای وک ژن کی نووس ر و باکی نیی له ناگری ئیر یی یان به زیندوویی ن ژران، چونکه گرنترین خا لای ئو و ئو یی له ناخی خای ناگادار بکت، ت نانت ئگر هر موو دنیاش له به ناگا بن. به کاره نانی و نیدی ف نار له که تایی نووسیند که دا، لوتکی دانپیانان به شکستی ئم پوښندی له واقیعدا؛ چونکه ددکت ئم نابین به و چراخانای گگی زگاری به کشتی کان پیشان بدین، به کو چیر که که مان وک

خونځکی سر شان کټای دټ و هټ موو شټک ټفروتوونا دټ بټ. ټ. ټ. م
هټ نراوټی گوزارشتکی ټ استگټ یا نهټی لټ ټاټیټ کانی ژیان ، کټ ټیدا
مرټق لټ نهټوان ټارټزووی دټ و توندی ژیاندا ، بټ ټنیا و خاکټسار
دټ مټنټو.